

**List pasterski Biskupa
Siedleckiego**

**KAZIMIERZA GURDY
na Rok Rodziny**

**Czcigodni Księża,
Osoby Życia Konsekrowanego, Drodzy Siostry i Bracia!**

Słyszymy w Ewangelii słowa Jezusa: „Ja jestem krzewem winnym, wy – latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić”. Obraz winnego krzewu i latorośli jest nam dobrze znany. Bardzo dobrze ukazuje on konieczny związek, jaki winien zachodzić pomiędzy Jezusem - krzewem winnym - a nami, których On nazywa latoroślami. Ten związek nazywamy trwaniem w Jezusie, byciem na stałe złączonym z Jezusem. Nie wystarczy bowiem tylko okazjonalnie być z Jezusem, okazjonalnie przyjąć Jego łaskę, Jego miłość. Trzeba na stałe trwać w Nim. Latorośl, aby owocować, stale trwa w winnym krzewie. Dzięki trwaniu w Jezusie, dzięki czerpaniu od Niego życiodajnej łaski, uczeń Jezusa jest zdolny do przynoszenia w swym ziemskim życiu dobrych owoców. Bez trwania w Jezusie nie można nic dobrego uczynić.

Ta prawda dotyczy każdego stanu, każdego powołania jakie w życiu realizujemy.

To trwanie w Jezusie, winnym krzewie, konieczne jest dla tych, których On powołuje do życia w kapłaństwie czy w życiu konsekrowanym. Wiemy, że bez trwania w Nim żadna osoba powołana do szczególnej służby Bożej nie przyniesie dobrego owocu. Dlatego

w zakończonym wczoraj tygodniu modlitw za powołanych do kapłaństwa oraz życia konsekrowanego i o nowe powołania, prosiliśmy Pana o gotowość pójścia za Jego głosem dla tych, których On zaprasza do pracy w swojej winnicy, ale także o umocnienie w wierności już powołanych.

To trwanie w Jezusie, w winnym krzewie, konieczne jest również dla osób powołanych do życia w małżeństwie i rodzinie. Temat małżeństwa i rodziny jest nam wszystkim bardzo bliski. Najpierw dlatego, że przychodzimy na świat i żyjemy w rodzinach oraz że wielu spośród nas przygotowuje się do założenia rodziny. Ten temat jest nam bliski także dlatego, że Papież Franciszek, w uroczystość św. Józefa 19 marca br., ogłosił w Kościele Rok Rodziny. Ogłaszając to ważne wydarzenie w życiu Kościoła, Ojciec Święty zaznaczył, że pragnie, aby w ciągu tego roku wierni popatrzeli z miłością i wdzięcznością na dar jakim jest rodzina,

by zwrócili uwagę na niezbywalną wartość rodziny dla każdego człowieka, na jej znaczenie dla życia indywidualnego, społecznego, a przede wszystkim religijnego. Papież Franciszek zachęca nas, abyśmy uczynili to w oparciu o adhortację apostolską *Amoris Laetitia* – Radość Miłości, wydaną w 2016 roku na zakończenie Synodu o rodzinie, który został zwołany w celu pogłębienia teologicznego, kościelnego i społecznego znaczenia rodziny oraz jako odpowiedź na potrzebę pochylenia się nad rodziną, szczególnie nad rodziną sakramentalną, która napotyka na wiele trudności we współczesnym świecie.

Od tego czasu minęło pięć lat. Papież uznał, że treść tej posynodalnej adhortacji jest zbyt mało znana pośród uczniów Jezusa, dlatego zaproponował, aby cały Kościół w Roku Rodziny, zechciał zainteresować się przesłaniem, jakie ona niesie. Rodzina jest bowiem miejscem dającym możliwość, wszystkim jej członkom, umocnienia w wierze w Jezusa Chrystusa; doświadczenia nieskończonej Jego miłości, a także obdarowywania się przez jej członków miłością, troską których miarą czy kryterium jest Chrystus. W rodzinie realizuje swe powołanie mężczyzna jako mąż i ojciec, otaczając swą miłością i troską małżonkę i dzieci. W rodzinie realizuje swoje powołanie kobieta jako małżonka i matka, otaczając męża i dzieci miłością. W rodzinie mają swe należne miejsce dziadkowie i teściowie, którzy są wezwani do pomagania duchowo realnie swoim dzieciom i wnukom. Nie gdzie indziej, ale właśnie w rodzinie, najlepiej odnajdują się dzieci doświadczając miłości swych najbliższych i ucząc się jej od nich. One najbardziej przeżywają, gdy w rodzinie, w której żyją, brak jest prawdziwej i ofiarnej miłości, lub gdy tracą rodzinę.

Bracia i Siostry! W tym kontekście warto popatrzeć z wdzięcznością na nasze rodziny. Potrzeba podziękować Panu Bogu za rodzinę, opartą na łasce sakramentu małżeństwa. Dostrzec sakrament małżeństwa jako dar, którym Chrystus obdarza tych, którzy go przyjmują. Uświadomić sobie, że przez sakrament małżeństwa, małżonkowie zostają umocnieni w trwaniu w Chrystusie, który jest fundamentem ich jedności, miłości i wierności, że ten sakrament pozwala małżonkom na czerpanie od Chrystusa potrzebnych darów, duchowych mocy, aby przynieść dobre owoce w codziennym życiu małżeńskim i rodzinnym. W tym miejscu odnieśmy się kolejny raz do Ewangelii. Słyszeliśmy w niej, że winna latorośl może przynosić owoc tylko wówczas, gdy trwa w winnym krzewie. Jeśli w nim nie trwa, więdnie i usycha. Podobnie małżonkowie, jeśli nie trwają w Jezusie - ich miłość więdnie i usycha. Łaska sakramentu małżeństwa wzmacnia wzajemną miłość małżonków. Miłość bowiem jest najważniejsza w ich życiu małżeńskim i rodzinnym. Św. Jan w drugim czytaniu Liturgii Słowa mówi: „Przykazanie zaś Jego (Boga) jest takie, abyśmy wierzyli w imię Jego Syna, Jezusa Chrystusa, i miłowali się wzajemnie tak, jak nam nakazał”. Jest to miłość, którą św. Paweł opisuje w 13 rozdziale Pierwszego Listu do Koryntian. Zwykle ten tekst jest odczytywany podczas liturgii udzielania sakramentu małżeństwa. Łaska sakramentu małżeństwa pozwala na upodobnienie miłości, którą obdarzają się małżonkowie do miłości, jaką obdarza ich Jezus. Taka miłość umacnia ich jedność i wierność, pomaga im przetrwać trudności i kryzysy

małżeńskie; wspiera ich w wypełnieniu zadań małżeńskich i rodzicielskich. Jezus, poprzez sakrament małżeństwa, nie pozostawia małżonków samych. Towarzyszy im stale na ich drodze życia, na drodze budowania więzi małżeńskiej i rodzinnej. Potrzeba jest więc ze strony małżonków współpracy z tym darem, jakim jest łaska sakramentu małżeństwa. To dzięki niej umacnia się ich zdolność do oddania życia dla współmałżonka i za swe dzieci. Często o prawdzie, o łasce sakramentu małżeństwa małżonkowie zapominają. Wydaje się im, że zawarcie sakramentu małżeństwa jest jednorazowym wydarzeniem, które nie ma już później żadnego wpływu na ich codzienne życie. Wydaje się im, że sami sobie poradzą - dzięki swej zapobiegliwości i przemyślności - z problemami, które niosą kolejne dni małżeńskiego i rodzinnego życia. To przekonanie o samowystarczalności, o wzięciu swego życia tylko w swe ręce - wykluczając świadomie czy nieświadomie - Boga i Jego łaskę, staje się największym zagrożeniem dla właściwego przeżywania małżeństwa. Rozpoczęty Rok Rodziny daje nam możliwość ponownego spojrzenia na rodzinę w Bożej perspektywie.

Jak więc mamy go przeżyć, aby nie pozostał on dla nas tylko hasłem, o którym szybko się zapomina? W dniu ogłoszenia Roku Rodziny, 19 marca, w czasie Mszy św. sprawowanej w kościele w Szpakach, gdzie szczególnie czczony jest św. Józef, zachęciłem, aby każda rodzina raz w tygodniu modliła się jednym dziesiątkiem różańca o potrzebne jej łaski. Zaprosiłem także do udziału w odbywających się w każdego roku diecezjalnych pielgrzymkach do Parczewa, Pratulina i do Kodnia. Każda z tych pielgrzymek adresowana jest do poszczególnych członków rodziny: małżonków, młodzieży, dziadków i chorych, a także kobiet i mężczyzn. W najbliższą niedzielę 9 maja, będzie miała miejsce pielgrzymka rodzin do Parczewa. Odbędzie się ona pod hasłem: „Pojednanie w rodzinie”. Program pielgrzymki został już zaprezentowany na plakatach rozesłanych do wszystkich parafii. Wraz z Wydziałem Duszpasterstwa Rodzin naszej Kurii Diecezjalnej bardzo się tą pielgrzymką cieszymy i bardzo jej oczekujemy, zapraszając do licznego udziału w tym wydarzeniu rodziny z całej diecezji. Te rodziny, które ze względu na trwającą pandemię koronawirusa i związane z nią obostrzenia sanitarne nie zdecydują się na przyjazd do Parczewa, zachęcamy do uczestnictwa w pielgrzymce za pośrednictwem transmisji przeprowadzonej przez Katolickie Radio Podlasie i diecezjalną telewizję internetową FARO.

W niedzielę po Dniu Matki, czyli 30 maja, zaproszone są na pielgrzymkę do Pratulina kobiety. W czerwcu do Pratulina będzie pielgrzymować młodzież w ramach Jerycha Młodych. 2 lipca na pielgrzymkę do Kodnia zaproszeni są chorzy i osoby niepełnosprawne; na czwartą niedzielę lipca do Parczewa jest skierowane zaproszenie do dziadków i babci oraz teściów i teściowych, natomiast w pierwszą niedzielę października w Pratulinie zgromadzą się na swojej dorocznej pielgrzymce mężczyźni. Będzie to także 25 rocznica beatyfikacji Męczenników z Pratulina. Nie możemy zapomnieć o dzieciach. To ich wraz z rodzicami zapraszamy w Dniu Dziecka - 1 czerwca - do parafialnych

kościół na Mszę św. i modlitwę połączoną ze specjalnym błogosławieństwem dzieci. Program każdej z tych pielgrzymek, jak i dnia modlitwy za dzieci, będzie wcześniej podany. Ufamy, że ograniczenia epidemiczne będą powoli ustępować i pozwolą nam osobiście udać się do tych miejsc pielgrzymkowych.

Oprócz diecezjalnych pielgrzymek do wspomnianych sanktuariów naszej diecezji, Wydział Duszpasterstwa Rodzin - w celu jak najszerzego zapoznania wiernych z tekstem adhortacji *Amoris Laetitia* - zaproponował przeprowadzenie comiesięcznych spotkań pod nazwą „Rodzinna Niedziela”. Temat pierwszego spotkania, które odbędzie się już 16 maja, brzmi „Małżeństwo i rodzina - piękny Boży projekt”. Te spotkania odbędą się w sześciu miejscach naszej diecezji, które są ośrodkami rejonów duszpasterskich, a mianowicie:

- w Siedlcach dla dekanatów: siedleckiego, domanickiego, grębkowskiego, łosickiego, suchożębrskiego i zbuczynskiego;
- w Białej Podlaskiej dla obu dekanatów bialskich oraz terespolskiego i janowskiego;
- w Garwolinie obejmującym dekanaty: garwoliński, łaskarzewski, osiecki, rycki i żelechowski
- w Łukowie dla obu dekanatów łukowskich i dekanatu adamowskiego;
- w Parczewie dla dekanatów: parczewskiego, hańskiego, wisznickiego i włodawskiego
- oraz w Radzynie Podlaskim dla dekanatów: radzyńskiego, komarowskiego i międzyrzeckiego.

Zachęcam małżonków należących do poszczególnych dekanatów, aby odpowiedzieli pozytywnie na zaproszenie skierowane do nich przez Księża Dziekanów i przez dekanalnych duszpasterzy rodzin. Niech te spotkania przyczynią się do poznania papieskiej adhortacji na temat rodziny oraz uwrażliwią nas na rolę rodziny w życiu Kościoła.

Drodzy Bracia i Siostry! Tylko w zjednoczeniu z Bogiem, w trwaniu w Chrystusie jak winorośl w winnym krzewie, rodzina pozostanie silna i będzie zdolna przeciwstawić się trudnościom, na które natrafia we współczesnym świecie. Dlatego, na cotygodniową modlitwę za swoją rodzinę jednym dziesiątkiem różańca, na udział w diecezjalnych pielgrzymkach i w „Rodzinnej Niedzieli” w czasie rozpoczętego Roku Rodziny, z serca Wam wszystkim błogosławię w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

+

BISKUP SIEDLECKI

L.dz. 382/2021

Siedlce, dnia 29 kwietnia 2021 r.

*List pasterski należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Diecezji
Siedleckiej, w niedzielę
2 maja br.*